

časa vrablju strahovi, kmalu se jih navadi in on gre torej hrabro na gredo ter si poišče kaj za malico. Grah priluka izpod zemlje, pa prinese seboj še tudi kalni peresi, ki ste sedaj mehki in za to ste kaj po godu vrablju. On prihaja tedaj dan na dan ter pozoblje ves mladi grah.

V tem ni druge pomoči, kakor da sadimo grah globlje, kacic 10 cm. v zemljo. To še ne stori ničesar grahu, na robe oni peresi pusti že v zemlji in grah, to je njegova zel, prikaže se sama na vrhu in njej ne more vrabelj ničesar. Grah lahko lepo raste in dozori, da ga potlej lahko shrani gospodinja v lajti, ne pa poprej že vrabelj v svojem želodci.

Sejmovi. Dne 25. maja v Dobji, v Ivniku, v Ormoži, v Gradci, v Beračah, v Rogateci, v Slivnici pri Mariboru, pri sv. Vrbanu v slov. gor., in v Vitanji. Dne 26. maja v Jarenini. Dne 28. maja v Rušah, pri Novi cerkvi. Dne 29. maja v Reichenburgu. Dne 31. maja v Loki, v Rečici. Dne 1. junija v Vojniku in dne 2. junija na Ptujski gori.

Dopisi.

Od Ščavnice. (Strossmayerjevo pismo.) Tudi naša občina je vzprejela škofa Strossmayerja za častnega občana in sicer ob zlati meši. Odgovor biskupov pa je ta-le: „Slavnoj občini Šavnici, koja me je prigodom zlatne moje mise častnim svojim občanom imenovati izvolila, izporočujem oviem najtopeleju svoju hvalu. Bog dragi slavnu občinu Šavnico blagoslovio a sve vriedne njene obćinare — častitu braću našu Slovence — svakim dobrom obilno blagoslovio! Ja se ponosim onim odlikovanjem, koje mi je ovov put malne sva Slovenija izkazala; ja se ponosim tim, jer vidim, da se braća Slovenci i Hrvati ljube, — jer vidim, da i tamo izza Mure brat Slovenac jošte živi, svoj jezik čuva i za svojo braću obznaje. Ne bojmo se, nećemo propasti; jer dragi Bog ne nedopušta, da narodi, koji njega ljube i koji baštimu svojih djedova svojim životom brane, propadnu. Takovi narodi prije ali kašnje slave svoj uzkr. Još jednom: liepa hvala slavnoj občini Šavnickoj i Bog ju blagoslovio! Sa bratskom ljubavju: Strossmarjev, biskup“. Te časti se pač veselimo, hvala onemu Anovčanu, ki nam je to pripomogel, t. j., ki nas je na to opozoril. Mil. gosp. Strossmayerju pa želimo, da bi še se mnogo let veselili svoje zlatomešniške časti! Slava in živeli!

Iz Brnce. (Zahvala in prošnja.) Na prošnjo v raznih slov. časopisih objavljeno so knjižnici, katero si je ustanovila „podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“ z namenom, podajati podružničanom in mladini

slovenski primernega poučnega in zabavnega berila, blagovolili darovati: Blag. gospa Magdič iz Ormuža po č. g. Greg. Einspielerju nad 100 različnih jako lepih in koristnih knjig, slavno vodstvo „družbe sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani 42 različnih knjig v več iztisih vkup 64 zvezkov, slavni odbor „Matice Slovenske“ v Ljubljani 7 različnih knjig v več iztisih vkup 36 zvezkov, bl. gosp. Fran Piháč, trgovec v Beljaku 18 različnih knjig in blag. g. Lip. Haderlap, pisatelj v Celovcu, 5 snopičev svojih „koroških bukvic“. Nadalje sta z namenom, da se omenjeni knjižnici omislijo primerne knjige, blagovolila darovati: blag. gosp. Simon Rutar, c. kr. profesor in c. kr. okrajni šolski nadzornik v Spletu, 10 gld. in č. gosp. Janko Tikvič, kaplan v Wundschuchu, 1 gld. Za vse te preblage darove izrekata podpisana najprisrčnejšo in najtopelejšo zahvalo; ob jednem pa si dovoljujeta prositi še druge slovenske rodoljube, naj blagovolijo to domoljubno in koristno podvzetje s primernimi darovi podpirati. *)

Matija Wutti, kmet in načelnik, podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico.
Valentin Kraut, župnik brnški in tačasni knjižničar.

Z Zavrha pri Dobrni. Naša okolica je učenemu svetu dobro znana, saj imenito gospodje profesorji, ki po visokih šolah razlagajo prirodoznanstvo, večkrat prihajajo k nam ter brskajo po tukajšnjem hribu, iskajoč takozvane petrefakte, t. j. okamenele rastline. Kaj slabega bi o tem kraji še domačini ne znali povedati. Zavaljo tega se lahko umeva, da človeka boli, ker se je tukaj zgodilo nekaj, kar bi se v obče nikjer ne smelo pripetiti. Bilo je to lani enkrat, da je neka tatinska taca vlomila v tri viničarske sobe; v dveh ni bilo kaj za nepoklicanega gosta, pač pa v tretji. Tukaj so dolgi prsti takrat skrivaj in brez plačila kupili oblačila v vrednosti 15 fl. in vzeli še 30 fl. gotovine. Letos je ptiček menda hotel obhajati obletnico. Dne 28. aprila je namreč vlomil v isto znano mu hišo ter itak vbogemu revežu odnesel zopet vso okoli 20 gld. vredno obleko, kar si je je bil znovič oskrbel. Toda v čast okolici, sploh razsežnej občini in še posebič fari, bodi povedano, da domačih lopovov nimamo. Na pr. minole jeseni je v nekeje drevesnici zmanjkalo nekoliko drevesec, te so pozneje našli daleč od todi, nekje na Pohorju. Upamo, da bodo tudi še ne vjetej ptici-roparici prišli na sled in jej peroti primerno pristigili. Kar se pa vzlasti tiče denarja, veljaj sledeča opombica: Dandanes nikjer ni daleč do pošte, a na vsakej pošti nahaja se hranilnica ali kakor še nekateri pravijo „šparkasa“. Kdor ima

*) Darovi naj se blagovolijo pošiljati z naslovom: Gosp. Valentin Kraut, župnik na Brnci (Färnitz b. Villach),

opraviti z denarjem, naj ga varuje doma le toliko, kolikor ga ravno za silo potrebuje tako-rekoč od danes do jutri, vse ostalo naj izroči poštnej hranilnici. Recimo: od Zavrha do pošte je le pol ure hoda. Tukajšnji okoličan torej ves denar, ki ga prisluži, lahko sproti nosi v hranilnico in isto tako sproti izvzema, kadar ga potrebuje. Vlagati in izvzemati pa more sleherni dan ne samo na domačej pošti, ampak na vsakej pošti, kjerkoli v cesarstvu; v ta namen je pač treba le to, da ima pri sebi vložno knjižico, ki jo je vložnik dobil brezplačno pri prvokratnem vlaganju ali shranjevanju svojega denarja. Če zgubiš poštno-hranilnično knjižico, boš dobil novo; ako pa peneze posejaš, mogoče, da nikdar ne zveš, kje cvetejo. Bukvice so tako močno zavarovane, da denarja ne dobi živa duša drugi, kakor jedino le lastnik sam, a vsaki nepoštenjak se s ptujo knjižico v roki izdaja pravici v roke. Sicer pa gledé poštenosti bi v obziru na domače sosede tudi mi, ko bi bila šega, menda še smeli posnemati nekdanje Slovence, o katerih se v zgodovini bere, da z domi odhajajoč niso zapirali dveri za seboj, ker so na mizo bili pripravljali jedila navlašč za gosta, ako bi se morda oglasil pri njih in bi ne bilo nikogar doma.

S Ptuja. (Dijaška kuhinja.) Dijaška kuhinja v samostanu č. gg. minoritov na Ptuji je meseca aprila t. l. 610 obedov v vrednosti 91 gld. 50 kr. ubogim dijakom podarila. V letošnjem šolskem letu začeni s 17. septembrom p. l. je uže 4229 kosilec podarila, potrošila pa 634 gld. 35 kr. Z nova so v blagi namen nastopni p. n. častiti dobrotniki, oziroma sl. zastopstva darovati blagovolili: a) vnanji: č. g. Meško Jakob, župnik pri sv. Lovrenci v sl. gor. 5 gl.; preč. g. dr. Gregorec Lavoslav, kanonik in drž. poslanec, 5 gl.; sl. dekanjski urad v Gornjem gradu 3 gl.; č. g. Tikvič Ivan, kaplan v Wundschuchu, 2 gl.; b) Ptujski: preč. g. Modrinjak Matija, prošt., 5 gl.; g. dr. Ploj Jakob, odvetnik, 4 gl. 65 kr.; g. dr. Jurtela Fran, odvetnik, 10 gl.; g. Klobučar Anton, c. kr. sod. pristav, 2 gl. 25 kr.; g. Kunstek Luka, prof., 2. gl.; g. Cilenšek Martin, prof., 1 gl. 20 kr.; č. g. Hirti Fran, benef., 1 gl. 5 kr.; č. g. Majcen Ferdo, veroučitelj, 1 gl. 5 kr.; č. g. Črnko Marka, vikar, 1 gl. 5 kr.; č. g. Šalomon Fran, mest. kaplan, 1 gl. 5 kr.; g. Spindler Anton, c. kr. kanclist, 1 gl.; „Posojilnica Ptujka“ 25 gl. Vsem blagim dobrotnikom in iskrenim ljubiteljem učeče se mladine pristrčna zahvala in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema č. g. o. B. Hrtiš, gvardijan in župnik na Ptujem.

Iz Branoslavec. (Krajni šolski svet.) Krajni šolski svet v Cezanjevcih je sestavljen ter je taistemu izšel kot predsednik g. Martin Kšela, posestnik v Cezanjevcih. Upamo ter pri-

čaknjemo od njega, da bode za dobro naše narodne šole kot značajan mož in pošten narodnjak deloval tako, kakor je to storil dosedanji predsednik g. Jožef Šijanec, ki si je veliko zaslug za našo šolo pridobil in pri vsaki priložnosti branil pravice naše narodne šole, to mu na čast tukaj bodi izrečeno. P.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V drugem tednu meseca junija snidete se delegaciji, tokrat v Pešti. Kolikor se sluti, bode jima dovoliti večjo svoto za vtrjenje trdnjav ob vzhodnjih mejah. — Drž. zbor razpravlja proračun pravosodnega ministerstva. Kakor je znano, vodi le-to minister baron Pražak in bode torej skorej gotovo hudih prask. Dr. Foregger in enake vrste poslanci dobé tukaj ugodno priliko prijeti ga za to, da brani pravice slov. ljudstev. Izmed slov. poslancev govori dr. Frjančič, pa še more biti kateri drug, če bode treba. — Na Dunaji je bila une dni dolga obravnava zoper nekaj carinskih uradnikov, ki so pomagali nekemu trgovcu, judu, ogoljufovati državo pri carini na svilo. Vsi so dobili sedaj od 6 do 12 mesecev ječe. Škoda je državi za 20.000 gld. — V Gradci si napravi dne 3. junija razna gospoda, ki je denarna, cvetlični korso, t. j. vozili se bodo na vozih polnih cvetlic po mestu, potem pa bode razstava raznih cvetlic v „obrtijski dvorani“. To veselje je nedolžno, denarja pa spravi precej v roke — vrtnarjem. — Koroški nemškutarji kujejo po slov. občinah zahvale posl. Ghonu, češ, da so koroški Slovenci čisto zadovoljni z ljudskimi šolami, kakor so sedaj. Njim je torej prav, če so trdi Nemci za učitelje slov. otrokom, Tu in tam se jim ujame kak obč. zastop za tako zahvalo, na hvalo koroškim zastopom pa moramo reči, da le redko. — Na Tirolskem se je unel pri vasi Jenbach gozd na binkoštno nedeljo in sta bila grad Tratzenberg in vas Jenbach v hudi nevarnosti, da jih ne vniči grozni požar. Sedaj pa že nevarnosti menda ni več za njiju, a škode je sila veliko. — V Ljubljani je bilo o binkoštih 1956 birmancev, kumice so imele tudi letos lepe peče na glavah. Bila je te dni Ljubljana v resnici bela. — Osepnice še po Kranjskem ni konec in izostaja še vedno za voljo njih kje kak sejem, tako ne bode dne 25. t. m. sejma v Mengši. — V Postojno se je o binkoštih kacih 700 tujcev pripeljalo iz Dunaja, Gradca itd. — V Gorici je vsled zadnjih volitev mestni zastop v rokah „zmerne stranke“, Italijani pa so še zmerom v večini. — V Trstu so imeli nemški in italijanski delalci neko zborovanje; bila pa je v njem taka zmešnjava, da še niso vedeli, zakaj da so se prav zbrali. Najbolj smešno pa je bilo, ko